

Написав admin

Четвер, 13 березня 2014, 19:55 - Останнє оновлення Субота, 15 березня 2014, 19:31

ПРО ПОКАЯННЯ

[illegible]

Не журися, якщо і ювілейний день
падець, і не відступає від дороги
Боготі, але стій мужньо; і без сумніву
Ангел, який охороняє тебе,
нагородить твоє терпіння. Коли
хвороба свіжа та гаряча, тоді її
можна легко викинути; - застаріла
ж, занебрана потребує багато праці,
різання, присипання і припа-
лювання. Така хвороба з часом стає
невідлужною, але Боготі - все
можливо: міцніти (МА, 10-26).

Перед падінням у гріх бачення зображають нам Бога чоловіколюбним, а після падіння - жор-

тошми.

Не слухай ворога, який шепоче тобі про дріб'язковість твого падіння: «Лише би тобі того й було не вчиняти, а це – нічого». Часто й малі дари втрачаються великим гнівом Судзи, – і навпаки. Якщо впадеш у малий гріх, і тобі підкаже твоя душа, бачиш чи чоловік: «Не журися цим, це ніщо», не слухайся і не вір цьому, це відганяє благодать Божу, так що людина легко впадає у великий і навіть смертний гріх. Хто не може погасити однієї свічки, як потушити дім або цілий ліс, коли загориться. Тому прийнявсь перемогати мале, якщо хочеш перемогти велике.

Хто правдиво шукає прощення
 грішів своїх, нехай вважатиме
 доживи довго, який не оплакує,
 плачуть жабки й чинили того дні багатого
 добра. Того оплакує грішів своїх, хай
 не посміється рівності в цьому, і не
 міркує: «У час відходу (в годину
 смерті) одержу співішення про

Лістинчик вказує на ту думку
 Оригена, яку відкинув та осудив
 П'ятий Всесвітній собор в 553 році,
 згідно якої всі люди, навіть самі
 нечестиві в тому чині і діяннях,
 перетерпіючи довіг मुक्त в геєні
 омоніи, ним очисти́ться до кінця і
 будуть попліну́ються.

пошестеро. Невідома ще не розкритосте. «Дай мені послання, щоб я заспокоївся раніше, ніж встану від сну цього» (Пс. 39,14). Господь є Дух, а це Дух Господній, там свобода» (2 Кор. 3,17), де, в глибоке смирення, там оновлюється. А в його німних діях надбана, нехай не обманює себе - іди за «плем'я».

Ті, що живуть у світі (і по духу світу), ділять від цього зречення. Але дедекори з них, що йдуть шляхом невідомості, а годину смерті пізнають вони збожжю.

Хто плаче над собою, того вже не
вдихають плачі, довори, чи падіння
ліжників. Пес, поранений звіром, ще
більше на нього лютує (через біль

Вдумаймося, чи не тому совість перестала нас звинувачувати, бо придушена злом, а не тому, що стала ніщою? Знаємо: прощення гріхів є постійне визнання себе грішником

Всі ми, особливо ті, що впали, повинні берегтися, щоб не ввійшло до серця нашого глибоке вчення Орігена. Воно, скверне, всюдніставляє Боже чоловічлюб'я, і дуже припало до серця усім сластолюбцям. (Преподобний Іоан

Лістовичини вказує на ту думку Оригена, яку відкинув та осудив П'ятий Вселенський собор в 553 році, згідно якої всі люди, навіть самі нечестиві в тому числі і дияволи, перетерпівають довіг муки в гесні огнищів, ніби очікуються до кінця і будуть посплунувати).

На початках подвигу сповідаємо прогрішення свої духовному отцеві на самоті; якщо ж настане, то - при всіх. Бо рани, будучи виявлені, не раз ітріюються цим, а лікуються.

Сповідайся, мов засуджений злочинцем, покислившись обличчям до землі, ії синівкаї сльозами ноги духовного отця свого, мовачиби ноги

Біси звичайно намовляють нас щоб зовсім не сповідатися в гріхах своїх, або сповідатися, покладаючи вину свою на інших.

сповідайся отцеві своєму в прогіршеннях своїх, не кричись, бо без самозасоромлення неможливо визволитися від сорому вічного.

Оголюй перед ним струп свій, як перед лікарем, і не соридься сказати йому: „Отче, це мій струп, моя рана; вона з'явилася через власне ліниство моє. Ніхто не винен у ній: ні людина, ні дух, ні тіло, ні щось

Ісус Предтеча закликав усіх до покаяння, хоча сам не потребував її. Так він шукав спасіння тих, що приходили до нього.

Ніщо так не осуджує грішників, як замінняння від роздратування, бо покаяння потребує великого

Сонячний промінь, пронизуючи через щільну до хати, освітлює в ній усе, що так видимою стає навіть найтонша пилюка, що снує у повітрі, подібно й страх Господній: коли ввійде до серця, - покаже йому всі гріхи

Як вода змиває літери на піску, так і слези очищують гріхи. Як літери, коли нема води, можна стерти іншими способами, так і душі, позбавлені сліз, очищуються з гріхів своїх печаллю, зітханням і

Як свіжі рани скоро загоюються, так, навпаки, задовжені душевні струни нелегко вилікувати, хоча їх

Як тому, що похована батька свого, - гавнява відразу після похорону йти на весілля; так і тим, що ридуть над гробами своїми, не дивлячись шукати у віді щось спокійно, чести й слави від людстві.

Як мешканці громадян відрізняються від камер засуджених злочинців; так і життя тих, що плачуть над гробами своїми, повинно бути цілком іншим, аніж життя похоронених.

Чуття душі дане нам від природи, але гріх глушить його. Свідомість або припиняє зло, або зменшує його. Свідомість породжується совістю, а совість є словом і обличчям Ангела-Хоронителя, даного нам від час Хрещення. Тому неспросвічені Хрещенням не так

Хто бажає позбутися ярма гріхів своїх, нехай наслідує тих, що сидять над гробами поза містом, та безнастанно проливає гарячі сльози каяття. Хай не перериває безгласних ридань серця свого, аніж не похитить йому догори голову.

доки не позначить Ісуса, що приїде й відкалить від серця його камінь зачерствіння і ум - як Лазаря - звільнить з уз гріховних, звсіпши слугам Своім - Ангелам: Розв'яжіть його від пристаростей і пустить, матв. 16: 18-19

В изуці моїй про покання
розгорасться вогонь молитви
(Пс 38 9) — спалює прилох гріха

Образом, прикладом, та правилом покажеш нехай будуть тобі всі святи, і на протязі життя не будеш мати потреби ні в одній із книг, бо в тобі засяє Христос, Син Божий і Бог у воскресінні правдивого

**Преподобний Іоанн
Постовник**

Преподобний Іоанн
Пістрикун